

UZASADNIENIE

W nocy z 25 na 26 sierpnia 2018 r. do godziny 3:00 oskarżony M. K. w towarzystwie (...) bawili się na imprezie na zamku, położonym w S., stanowiących dzielnicę K.. Obaj spożyli duże ilości alkoholu w postaci piwa i wódki. Około godziny 3:00 podjechał do nich swoim samochodem marki V. (...) M. H. (1) wraz z pasażerem D. S.. Pojechali w czwórkę do restauracji (...)’s w K.. Po zjedzeniu posiłku, wychodząc z restauracji spotkali przy drzwiach wejściowych wchodzących do wnętrza A. S. (1) i M. G. (1), którzy byli pod wpływem alkoholu. Oskarżony długo starał się otworzyć drzwi, co spotkało się z ironicznym komentarzem ze strony M. G. (1), że oskarżony “coś źle ciągnie”. Widząc wzburzenie nietrzeźwego oskarżonego, za którym stało trzech jego kolegów, A. S. (1) starał się uspokoić sytuację, mówiąc, że kolega jest nietrzeźwy i że przepraszają.

Po wyjściu na zewnątrz oskarżony i jego koledzy najpierw rozmawiali w pobliżu samochodu M. H., potem poszli na stację paliw S. kupić papierosy. Po kupnie papierosów wrócili w pobliże samochodu, wypalili po papierosie, po czym wsiedli do pojazdu. Zobaczyli wtedy, że z lokalu McDonald’s wychodzi dwóch mężczyzn, których spotkali przy drzwiach wejściowych, udając się na parking przy sklepie (...). Chcąc się zemścić za odzywkę przy drzwiach, na prośbę M. K., który powiedział, by pojechać za mężczyznami na parking C.’a, gdyż chce uderzyć mężczyznę, który go obraził, M. H. pojechał w ślad za mężczyznami. Było wtedy jeszcze ciemno i padał deszcz. Oskarżony założył maskę A. i pobiegł w ślad za mężczyznami, w ślad za oskarżonym pobiegło jeszcze dwóch jego kolegów, mających również założone na twarzy maski A.. A. S. (1) i M. G. (1) zaczęli uciekać, przy czym M. G. pozostał w tyle. M. K. dobiegł do M. G. i uderzył go pięścią w głowę, powodując jego upadek na asfalt i utratę przytomności. Widząc w pobliżu leżącego M. G. zamaskowanych mężczyzn, A. S. (1) wyciągnął telefon komórkowy i krzyknął w kierunku mężczyzn, że dzwoni na policję, wtedy oskarżony wraz z kolegami udali się szybko do samochodu M. H. i odjechali w kierunku ulicy (...).

A. S. (1) zadzwonił na numer alarmowy 112, wzywając policję i pogotowie ratunkowe. Po kilkunastu minutach przyjechała karetka pogotowia ratunkowego, zabierając nieprzytomnego M. G. (1) do szpitala w K., gdzie był hospitalizowany przez okres kilkunastu dni. Stwierdzono u niego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej głowy w okolicy potylicznej, złamania łuski kości potylicznej po stronie prawej z zajęciem kłykcia potylicznego po prawej stronie, krwawienia śródczaszkowego, krwotocznego stłuczenia mózgu oraz rany wargi dolnej, rany powieki górnej prawej o podbiegnięcia krwawego prawego oka. Stosownie do wydanej w toku postępowania karnego opinii biegłego z dziedziny medycyny sądowej, obrażenia te skutkowały u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządów ciała i spowodowały rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni w rozumieniu z art. 157 § 1 kk.

(dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 65-68, 133-134, 185,
- zeznania świadka A. S. (1) – k. 20-23, 186,
- zeznania świadka M. G. (1) – k. 95-96, 185,
- protokoły przeszukania, k. 10-16,
- protokół oględzin płyty CD, k. 36,
- protokół oględzin zapisu monitoringu, k. 106-110a,
- protokół odtworzenia zapisu, k. 32-33,
- dokumentacja lekarska – k. 48-55, 112, 114-116,
- opinia biegłego z dziedziny medycyny sądowej – k. 117-118, 121.

Oskarżony M. K. posiada obywatelstwo polskie. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Z zawodu jest kucharzem. Utrzymuje się z pracy w charakterze operatora maszyn w firmie (...) z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3500 złotych brutto. Jest bezdzietnym kawalerem, nie posiadającym nikogo na utrzymaniu. Nie był dotychczas karany.

(dowód:

- dane o osobie oskarżonego M. K. – k. 69,
- dane podane do protokołu rozprawy –k.
- dane o karalności– k. 144).

Oskarżony M. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Składając wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego, wyjaśnił, że, przebywając w towarzystwie (...),a był pod wpływem alkoholu. Gdy wychodzili z restauracji (...)’D., to przy drzwiach spotkali dwóch mężczyzn. Jeden z nich powiedział coś głupiego, co zdenerwowało oskarżonego. Po pewnym czasie, gdy już mieli odjeżdżać samochodem M. H. spod restauracji, jeden z kolegów oskarżonego zobaczył, że mężczyźni, których spotkali koło drzwi, wychodzą z restauracji, udając się w kierunku parkingu przy sklepu (...). Na prośbę oskarżonego, który chciał się policzyć z niższym mężczyzną i go uderzyć, M. H. (1) podjechał pod parking C.. Niższy mężczyzna był pod widocznym wpływem alkoholu, co w szczególności było widać po jego sposobie chodzenia. Oskarżony założył na twarz maskę A., wybiegł z samochodu i uderzył tego mężczyznę w twarz pięścią prawej ręki, w wyniku czego mężczyzna upadł na asfaltową jezdnię. Widział, że uderzony leży nieprzytomny na asfalcie i ma zamknięte oczy. Więcej już go nie bił. Nie widział także, by uderzali go jego koledzy. Spojrzał potem na kolegę uderzonego, a gdy ten powiedział, że dzwoni na policję i zaczął uciekać w stronę ulicy (...), oskarżony pobiegł za nim, goniąc samochód M. H. (1), który się zatrzymał. Oskarżony wskoczył na tylne siedzenie i samochód ruszył. M. H. odwiózł go do domu. Żałuje tego, co się stało.

Składając wyjaśnienia na rozprawie, oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień, podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym, wskazując, że chciałby naprawić wyrządzoną pokrzywdzonemu szkodę, ale nie zgadza się z żądaniem (20 000 zł), z którym wystąpił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

(dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 65-68, 133-134, 148-149, 185..

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. K. stanął w niniejszej sprawie pod zarzutem tego, iż w dniu 26.08.2018 r. w K. woj. (...) przy ul. (...), poprzez uderzenie w głowę i doprowadzenie do upadku M. G. (1), spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej głowy w okolicy potylicznej, złamania łuski kości potylicznej po stronie prawej z zajęciem kłykcia potylicznego po stronie prawej, krwawienia śródczaszkowego, krwotocznego stłuczenia mózgu oraz wargi dolnej. Rany powieki górnej prawej, podbiegnięcia krwawego oka prawego, które to obrażenia skutkowały u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni, to jest popełnienia przestępstwa z art. 157 § 1 kk.

Przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi, że kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk - jako ciężki uszczerbek na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił na dokonanie jednoznacznych ustaleń faktycznych, które w sposób jasny i oczywisty rozstrzygnęły kwestię związaną z odpowiedzialnością karną oskarżonego M. K. za zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo. Odtwarzając przebieg wydarzeń z dnia 26 sierpnia 2018r.

(odrębnym postanowieniem sprostowano mylnie podany rok 2019) zaistniałych w K. przy ul. (...) bazował na materiale dowodowym zgromadzonym przede wszystkim na etapie prowadzonego postępowania przygotowawczego, poddanemu swobodnej ocenie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - po myśli dyrektywy zawartej w art. 7 kpk. Szczególne znaczenie należało przypisać osobowym źródłom dowodowym w postaci zeznań przesłuchanych świadków, samego pokrzywdzonego M. G. (3) i towarzyszącego mu A. S. (1), jak również wyjaśnieniom samego oskarżonego M. K., którego wersja jest zasadniczo zbieżna z wersją drugiej strony, jak i dowodom w postaci ujawnionych dokumentów, w tym dokumentacji medycznej, ustaleniom biegłego eksperta z zakresu medycyny sądowej, jak również ustaleniom wynikającym z dokonanych oględzin zapisu nagrania z kamery zamontowanej w samochodzie M. H. (1), z kamer ze stacji paliw S., gdzie oskarżony z kolegami kupowali papierosy, z market C. oraz z samej restauracji (...). Podkreślić należy, że oskarżony zasadniczo nie kwestionował ustalonego przez Oskarżyciela Publicznego przebiegu zdarzenia, tego że uderzył pokrzywdzonego w głowę, powodując jego upadek na asfaltową powierzchnię, a w następstwie - stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia ciała. Niesporne są takie zasadnicze elementy stanu faktycznego jak fakt znajdowania się w chwili zdarzenia oskarżonego i pokrzywdzonego pod wpływem alkoholu, tego że motywem zachowania oskarżonego była chęć zemsty za skierowaną w jego kierunku przy próbach otwarcia drzwi do restauracji (...)’s przez pokrzywdzonego odzywkę, okoliczność, że oskarżony wraz z kolegami ubrał maski A., pobiegł za pokrzywdzonym, powodując uderzeniem w głowę jego upadek na asfalt, a w konsekwencji – stwierdzone badaniem u pokrzywdzonego w szpitalu określone, rozległe obrażenia ciała, w tym tak newralgicznej części ciała jak przestrzeń międzyczaszkowa. Obrażenia te zostały stwierdzone w oparciu o dołączoną do akt dokumentację lekarską z leczenia pokrzywdzonego. Zdaniem powołanego do wydania opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny sądowej H. S., powstałe u pokrzywdzonego obrażenia – możliwe do zaistnienia w czasie i okolicznościach przez niego podanych – skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała i rozstrojem zdrowia trwającym dłużej niż 7 dni. Przekładając zatem powyższe ustalenia na płaszczyznę prawno-karną, w realiach niniejszej sprawy zaistniały skutki o jakich mowa w art. 157 § 1 kk. Wydane w tym zakresie opinie biegłego uznaje Sąd za kompletne i jednoznaczne, także w zakresie uznania tych obrażeń za spełniające cechy obrażeń wskazanych w art. 157 § 1 kk. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że charakter odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń jest na pewien sposób okolicznością sporną, kwestionowaną jednakże nie przez oskarżonego, ale przez samego pokrzywdzonego, podnoszącego na rozprawie za pośrednictwem pełnomocnika, że odniesione przez niego obrażenia ciała, i tak już bardzo rozległe, miały zostać pogłębione brakiem powonienia oraz niedosłuchem prwego ucha.

Istotne znaczenie miały w sprawie protokoły z oględzin zabezpieczonych do postępowania wskazanych wyżej nagrań, chociaż nagrania nie ujęły momentu samego uderzenia przez oskarżonego M. G. (1). Pozwoliły na jednoznaczne ustalenie, że oskarżony przebywał w towarzystwie trzech innych mężczyzn, zidentyfikowanych jako M. H. (1), D. S. i D. K., że samochód M. H. przemieścił się w kierunku idących na parking market C. M. G. i A. S., że z samochodu w ich kierunku wybiegło trzech mężczyzn, którzy po pewnej chwili powrócili do samochodu. Monitoring nie objął samego momentu uderzenia pokrzywdzonego, gdyż miejsce, w które przemieścili się mężczyźni, było zaciemnione. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania prawidłowości decyzji procesowej organu postępowania przygotowawczego (k.145), który umorzył prowadzone przeciwko kolegom oskarżonego w kierunku czynu pobicia z art. 158 § 1 kk dochodzenie. Z samych zresztą wyjaśnień M. K. jednoznacznie wynika, że był on jedyną osobą, która uderzyła M. G. (1).

Zdaniem Sądu, wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości. Nie ujawniły się również inne okoliczności w rozumieniu kontratypów wyłączających odpowiedzialność karną oskarżonego. Miał on pełną zdolność przewidywania konsekwencji swojego zachowania, w tym także skutków uderzenia pokrzywdzonego, zwłaszcza że pokrzywdzony, znajdujący się w stanie nietrzeźwości i poruszający się chwiejnym krokiem, był właścicielem bezbronnej.

W konsekwencji poczynionych wyżej rozważań, Sąd uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu, a opisanego w części wstępnej czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 157§ 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2

kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, oddając na podstawie art. 73 § 2 kk oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Tytułem realnej dolegliwości, na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzekł Sąd wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Przy rodzaju i wysokości orzeczonej sankcji, Sąd mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary zawarte w treści art. 53 § 1 i 2 k.k., wziął pod uwagę na korzyść oskarżonego takie okoliczności jak jego dotychczasową niekaralność, fakt bycia tzw. sprawcą młodocianym, którego należy się starać w pierwszej kolejności wychować, jak również wyrażoną przez oskarżonego skruchę i fakt przeproszenia pokrzywdzonego.

Z drugiej jednak strony, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest bardzo duży. Dopuścił się go oskarżony pod wpływem alkoholu, z oczywiście błahego powodu, zważywszy zwłaszcza na to, że towarzyszący pokrzywdzonemu A. S. przeprosił natychmiast przy drzwiach wejściowych do restauracji (...)s oskarżonego za słowa wypowiedziane przez pokrzywdzonego, kierując się niskimi pobudkami, w szczególności chęcią zemsty na niemal bezbronnym, nietrzeźwym pokrzywdzonym, z którego stanu oskarżony zdawał doskonale sprawę, widząc poruszającego się chwiejnie pokrzywdzonego, a czynu tego oskarżony dopuścił się maskując swoje oblicze maską A., co należy jednoznacznie uznać za dodatkową okoliczność obciążającą.

Suma tych okoliczności, zdaniem Sądu, wymagała wymierzenia oskarżonemu wskazanej wyżej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania tej kary, z równoczesnym wymierzeniem oskarżonemu akcesoryjnej kary grzywny, stanowiącej realną dolegliwość na tle zastosowanego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności

W tym miejscu wskazać należy, iż mając na względzie ustawowe zagrożenie przewidziane normą art. 157 § 1 kk, przy rozpatrywaniu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, zastosowania wymagał przepis art. 69 § 1 kk, w świetle którego, Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tym samym ustawowa fundamentalna reguła możliwości zastosowania warunkowego zawieszenia kary, wobec dotychczasowej niekaralności oskarżonego, została wypełniona. Sąd wyraża tutaj przekonanie, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa. Owo przekonanie wynika przede wszystkim z faktu dotychczasowej niekaralności oskarżonego. Ponadto, oskarżony w okresie próby, jako tzw. sprawca młodociany oddany został pod obligatoryjny dozór kuratora, co zdaniem Sądu, zapewni regularny nadzór nad zachowaniem oskarżonego w okresie probacyjnym, zwłaszcza że równocześnie na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk oskarżony został zobowiązany w okresie próby do regularnego, co sześciomiesięcznego, informowania kuratora sądowego o jej przebiegu.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny jest jednocześnie adekwatna do wskazanych wyżej możliwości zarobkowych oskarżonego.

Nadto, mając na względzie zakres doznanych przez pokrzywdzonego rozległych obrażeń i ich opisanych przez pokrzywdzonego następstw wynikających bezpośrednio z niniejszego zdarzenia, Sąd na wniosek pełnomocnika pokrzywdzonego orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego M. G. (1) kwotę 12.000 złotych tytułem całościowego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, nie uwzględniając dalej idących żądań pełnomocnika pokrzywdzonego. Uznał Sąd takie rozstrzygnięcie w realiach analizowanej sprawy za konieczne, mające zarazem wobec oskarżonego nieoceniony walor wychowawczy. Rozstrzygnięcie w tym zakresie nie zamyka pokrzywdzonemu dochodzenia w tym zakresie pozostałej części roszczenia na drodze procesu cywilnego.

Kształtując orzeczenie o kosztach niniejszego postępowania, Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. G. (1) kwotę 1250 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, które ograniczyły

się do kosztów pełnomocnika z wyboru, zasądzając również od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 810 złotych, w tym opłatę w łącznej kwocie 280 złotych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zważył jak w sentencji orzeczenia.